

República

written by Xavier Martínez Gil | 3 de novembre de 2017

Molts no vam entendre perquè no es va declarar la independència a les 48 hores de l'1 d'octubre, tal com manava la Llei del referèndum. Però vam confiar en el Govern i en el President, igual que vam confiar que el dia del referèndum tindríem urnes i paperetes. Més tard, tampoc no vam entendre perquè el M.H. Sr. Puigdemont va dir que faria eleccions en lloc de declarar la independència. Novament vam confiar i divendres, mentre el Senat espanyol aprovava l'aplicació d'un abusiu per il·legal i il·legítim article 155, el Parlament va declarar la República. Molts no vam entendre la passivitat immediata del Govern davant el decret de cessament del Govern de la Generalitat i dissolució del Parlament dictats pel Govern de Rajoy. Però vam confiar tal com ho havíem fet fins aquell moment. Però molts ens vam començar a desesperar. Per què no es reunia el Govern? Per què no aprovava els decrets de desplegament de la República? Per què no es va convocar, de seguida, el Ple del Parlament? Per què la bandera espanyola continuava onejant al Palau de la Generalitat?

Suposo que és molt fàcil criticar des de les xarxes a qui està posant el coll per governar. Però també és cert que al llarg dels últims 24 mesos tothom al Govern sabia perfectament què havia de fer. Sorprèn que arribats a aquest punt no tinguessin perfectament estudiat l'escenari en el qual ens vam trobar. La reacció de l'Estat espanyol era força previsible. El que no podíem preveure és que el Govern de la Generalitat no tingués la resposta adequada. Un cop declarada la República el més coherent hagués estat actuar com un Govern sobirà i no acatar ràpidament el que dictava Madrid, fos per boca del govern o per boca de l'Audiència Nacional. L'estratègia de portar mig Govern a Brussel·les i deixar l'altre mig a Barcelona costa una mica d'entendre i només el temps dirà si era o no una decisió efectiva. En qualsevol cas, i un cop desplaçats a

Brussel·les, es podria haver celebrat el primer Govern de la República allà. Tampoc no s'ha fet. No voldria extremar ara la crítica. Algun dia sabrem si els motius es deuen més a debilitats pròpies o a fortaleses de l'Estat. Ara toca mirar endavant i assumir la realitat que, malgrat la proclamació de la República, és l'Estat espanyol qui controla efectivament el territori i les institucions.

Ens trobem davant la convocatòria d'unes eleccions autonòmiques fetes a Catalunya pel govern espanyol. No seran unes eleccions "autonòmiques normals". L'Estat ho sap. De fet, són els mateixos unionistes els que han plantejat aquestes eleccions com un plebiscit. Si la suma de diputats de PP, PSC i C's no supera la majoria absoluta, hauran perdut. I en aquest punt és on m'han cridat l'atenció algunes declaracions dels tres tenors unionistes: Rajoy, Sanchez i Rivera. Rajoy va dir que "Hay que volver a la ley y a la concordia y la mejor manera de hacerlo es con urnas limpias y democráticas". I dic jo, les eleccions per les quals es va formar el Parlament el 27 de setembre de 2015 no van ser unes eleccions "limpias y democráticas"? Si les eleccions del 27 de setembre de 2015 (per cert, amb una participació rècord del 78%) van ser "limpias y democráticas", per què Rajoy insisteix ara en aquest punt? No creieu que són, justament menys democràtiques unes eleccions convocades en aquestes condicions, amb presos polítics i amb una torsió manifesta de l'ordenament jurídic i dels principis bàsics de la democràcia? I això de "limpias"? Per què ho ha dit? Vol fer com Albiol a Badalona o està pensant alguna altra cosa? Les vol "limpias de independentistes"? Pensen il·legalitzar llistes electorals? Per la seva banda, Pedro Sánchez ha dit que "Ganaremos las elecciones los que no vamos contra nadie". Sorprén aquesta seguretat en el resultat quan els tres partits promotors del 155 sumen ara només 52 dels 135 diputats. Com pot ser que Sánchez estigui tan segur del resultat? A més, Albert Rivera va declarar (textualment) que "España como Estado garantiza el resultado de esas elecciones". Com podria l'Estat "garantizar

el resultado”?

Opino que no podem deixar passar l'oportunitat de recuperar les institucions de la Generalitat il·legítimament usurpades per l'Estat espanyol al Govern de la República. Aquest hauria de ser l'únic punt del programa electoral de la llista (o llistes) defensores de la República. A mi m'hagués agradat que el Govern legítim de la Generalitat convoqués eleccions constituents pel mateix dia 21 de desembre i convertir les eleccions convocades per Espanya en eleccions de caràcter constituent. Aleshores d'aquí al 21 de desembre caldria mobilitzar la societat civil perquè s'impliqui en el procés constituent, establint debats en la societat sobre el model de República i, de pas, incentivant la participació dels favorables a la República. La campanya electoral dels partits quedarà inevitablement impregnada d'aquest debat constituent. Posteriorment, i a través de les llistes electorals, portar les deliberacions populars al Parlament que tindrà com a mandat redactar la Constitució. El resultat del 21 de desembre no farà més que enfortir el resultat de l'1 d'octubre i de la Declaració d'Independència alhora que servirà per recuperar les institucions il·legítimament usurpades.